

Cykelfirmaet **KUREER** i Haslev.

Cykelfirmaet KUREER i Haslev grundlages i 1906 af Anders Peder Larsen Egerrup og hustru Anna Ingeborg Egerrup f. Olsen. Firmaet bestod i 93 år, og indehaverne var, udover grundlæggeren, hans ældste søn Jens Carl Markus Larsen Egerrup, og som 3. generation hans ældste søn Carl-Johan Egerrup, som døde i 1999, ugift, og ikke havde nogle efterkommere, og firmaet lukkedes, hvorefter størstedelen af inventar og gl. varer + værksted kom på Dansk Cykel & Knallert museum i Glumsø.

GRUNDLÆGGEREN.

A.P.Egerrup var født d. 14 april 1866 i Egerrup, Bringstrup sogn, som Anders Peder Larsen, og blev udlært som smed. Hans hustru Anna Ingeborg Olsen, var født d. 16 juni 1866 i Særløse.

A.P. var smedesvend hos smeden i Vetterslev, og A.I. var pige i Vetterslev præstegård. De blev viet i Særløse kirke d. 7 november 1897. De har nok haft lidt udlængsel, for kort tid efter vielsen, flyttede de til det der dengang betragtedes som verdens ende, Rudbjerggaard i Tillitse sogn, lige udenfor Nakskov, hvor han havde til opgave at sko heste og vedligeholde markredskaber samt de øvrige mekaniske hjælpemidler på godset.

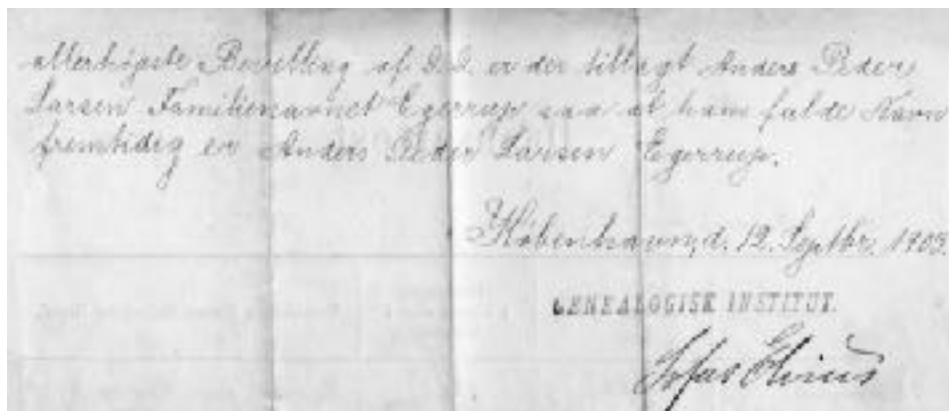
*Hr. Smedesvend A.P.Larsen har fra
Nytaar 1893 uafbrudt arbejdet paa mit Værksted
og i den Tid forestaaet samme. Han har i den
Tid vist sig som en særdeles duelig Smed, der til
Fuldkommenhed forstaar sine Ting og i Et og
Alt formaar at opfylde de Krav, Nutiden stil-
ler til en dygtig Smed. Hertil skal føjes, og det
med fuld Ret, at han som Menneske er særde-
les elskværdig og forekommende, hvorfor han
ogsaa her i Byen har erhvervet sig et godt Navn
hos alle. Det er mig en særdeles Fornøjelse at
kunne medgive Hr. A.P.Larsen foranstaaende
Vidnesbyrd, og skulde glæde mig særdeles
om det kunde bidrage til, at han i nær Frem-
tid kunde skabe sig en selvstændig Stilling,
hvorved han kunde faa Lejlighed til at lægge
sin Dygtighed og personlige Elskværdigheder for
Dagen.*

*Vetterslev pr. Ringsted i August 1897
Med særdeles Agtelse,
Anders Jakobsen,
Smedemester.*

I årene 1898 til 1904 fik de 5 børn, 3 drenge og 2 piger. De 3 drenge blev senere cykelhandlere og -reparatører, Carl i Haslev, Hans i Holte og Tobias i Lyngby, fordi de havde flair for mekanik, mens de 2 piger var mere kunstnerisk anlagt. Deres ældste pige Berta, blev på grund af det klamme klima på Nakskov-egnen syg og kom som ca. 1 årig i pleje hos en moster i København, og A.I. blev også syg af klimaet dernede så i 1906 flyttede de til Jernbanegade 7 i Haslev. **Der startede de deres livsværk, cykelfirmaet KUREER.** Cyklerne blev købt hjem i smådele og samlet til en cykel der.

Hustruens helbred bedres, og hun deltog i produktionen ved at samle hjulene. Men hun havde jo også, udover husholdningen, de 4 børn at passe. Cykeldelene blev købt fra et firma i Silkeborg der hed Kureer, og A.P. forespurgte om han også måtte bruge navnet til sin virksomhed, og det fik han lov til.

Ved kgl. bevilling fik de (og 2 af A.P.s søskende) i 1903 tilladelse til at føre familienavnet Egerrup, men han, og de 5 børn, beholdt Larsen-navnet som mellemnavn, hvorefter det blev strøget.

Det var jo driftige folk, så han beskæftigede sig også med lidt andet end cykler. Han fik fat i en Phoenix motorcykel, og hængte en sidevogn på, så fruene kunne komme med ud og blive luftet lidt. Den lignede nærmest en højrygget lænestol hvor benene var skåret af, og havde fået monteret et kraftig cykelhjul på højre side.

A.P. Egerup 1907.
Fremmed Hans, A.P.E. Kirstine, Tobias og Carl
Motorcyklen var en Phoenix.

(Så vidt vides, befinder motoren sig på Motorcykelmuseet i Stubbekøbing.) Han skaffede også sin bror Jens i Tølløse, der havde et øldepot, et Horst automobil.

Cykelforretningen gik tilsyneladende strålende, og optimismen ligeså, for i 1914/15 lod han trods krig, ejendommen Jernbanegade 10 opføre. Jernbanegade var dengang, som nu Haslevs hovedgade. Ejendommen var dengang, og ca. 20 år frem Haslevs højeste bygning. Hvad der var på grunden inden da, vides ikke. Ejendommen var baseret på

kakkelovnsfyring, og indeholdt: fuld kælder med ca. 10 kælderrum; i stueplan: hovedindgang og 4 butikker, opefter var der hovedtrappe til 3 etager med 2 lejligheder på hver etage, og derover en etage med ca. 10 loftsværelser. Bagved den nordligste butik, som han havde beregnet til sig selv, var der kontor, værksted og lager, samt vaskehus og tørreloft. Ca. 10 m. bag hovedbygningen, parallelt med denne, var der en bygning med 4 garager og et par brændselsrum, på 1.salen var der 2 værksteder, et elektrikerværksted og et elektromotorværksted, og derover et lagerloft. Mellem den sydligste butik og baghuset var der en ret simpel bygning beregnet til lager, men blev benyttet som kontor, derfra en lukket gang og trappe til elektrikerværkstedet. I A.P.s butik

var der i lokalets længderetning, en ca. 3 m. lang disk, og hensigtsmæssige steder langs væggene, reoler og skabe til opbevaring og udstilling af dele der måske kunne interessere kunderne, sadler, styr, lygter, stearinlys, batterier, bagagebærere, lappesager, o.s.v. Mod Jernbanegade var der selvfølgelig en butiksdør og et udstillingsvindue. Nye og senere også hovedreparerede cykler stod oprejst, ved hjælp af en særlig holder på baghjulet, som let kunne montres og fjernes igen. Det gav plads til et righoldigt udvalg. Værkstedet var ligeledes godt udstyret med godt værktøj, hvorefter noget af det var i brug indtil firmaet stoppede 1999.

I løbet af 1920'erne startede Niels Johannesen en cykelforretning højere oppe i hovedgaden, med Dürkoppcykler og hans eget mærke Sleipner. Det gav jo konkurrence, men begge klarede sig godt.

I 1929 mistede A.P. sin kære hustru og støtte. Det var et stort savn for ham, men han koncentrerede sig så om ejendommens drift og Cykelforretningen, indtil han afstod den, til sin ældste søn Jens Carl Markus Larsen Egerrup, men han havde alligevel sin daglige gang på værkstedet og hjalp til hvis det var nødvendigt.

Da der i midten af trediverne opstod behov for en større og mere komfortabel sidevogn end det var til at købe, gav han sig i kast med at bygge en sådan, og den eksisterer endnu (år 2009) i driftsklar stand

A.P. Egerrup døde efter et begivenhedsrigt liv af hjerneblødning sidst i december 1938.

2. Generation.

A.P.s ældste søn, Jens Carl Markus Larsen Egerrup= **C.L.Egerrup** var født i 1898. Han har sandsynligvis i drengeårene hjulpet til i firmaet efter bedste evne. Efter at han blev konfirmeret, blev han udlært som automekaniker. Dengang var det jo rigtige autoreparatører, der virkelig kunne deres håndværk. De kunne reparere de ting der var defekte, blot de ikke var slidt helt op eller knækket. Men i retfærdighedens navn, skal det dog også indrømmes, at motorkøretøjerne var lidt simple end dengang end omkring årtusindskiftet.

1. Generation.
Carl L. Egerrup 1953.

Efter overstået svendeprøve kom han tilbage, og arbejdede igen med i firmaet som fuldbefaren. Han dygtiggjorde sig yderligere ved at deltage i nogle maskintekniske kurser på Teknologisk Institut.

I 1925 blev han gift med Johanne Rasmussen der var kontoruddannet i Carl J. Ulrich & Søn, og de flyttede ind i en lejlighed på 3.sal. Der var etableret hustelefonforbindelse mellem forretningens kontor og A.P.s lejlighed, og den blev udvidet til C.L.E.s lejlighed. (Et af apparaterne befinder sig nu i udstillingen på Cykelmuseet i Glumsø).

I 1931 fik C.L.E. overdraget firmaet og han moderniserede faciliteterne lidt, og købte lidt nyt og mere moderne udstyr, (men beholdt også det gamle. Der kunne måske blive brug for det en dag). Han udvidede også varesortimentet med salg og reparation af barnevogne og symaskiner. Han vulkaniserede også punkterede bilslanger og lagde nye slidbaner på bildæk, reparerede utætte gummistøvler og forsålede dem med rågummisåler. Senere reparerede han for en musikhandler, grammofer med håndsving. Det var fortrinsvis udskiftning af en knækket fjeder.

I 1932 blev han motorcykelkørelærer, og reparatør af motorcykler, samt forhandler af Royal Enfield motorcykler, men skiftede i 1936 over til BSA. Han var i en årrække medlem af Dansk Kørelærer Union.

Nogenlunde samtidig med at C.L.E. overtog firmaet blev hans bror Tobias ansat i firmaet efter at have droppet en lærergerning i en nærliggende landsby. Han var uddannet lærer fra Haslev seminarium. Ved siden af jobbet i Kureer havde Tobias en del andre småjobs. Efter 2.verdenskrig giftede han sig, og købte en

cykelforretning i Lyngby nord for København, og drev den indtil sin død i 1972.

I midten af trediverne købte firmaet en herre-herretandem til udlejning. Dens første længere tur gik til O.L. i Berlin i 1936, men den var også en tur i Ægypten til pyramiderne. Han lavede også en børnetandem, som vi 2 knægte køre rundt i Haslev og reklamerede for firmaet, især op til jul hvor vi var klædt ud som nissebørn. Den

følgende tandem vare en herre-dametandem. Den første tur gik til Verdensudstillingen i Brüssel. Da det så ud til at være en god forretning anskaffedes der endnu flere, så antallet kom op på 4 til udlejning + 1 til eget brug. Han udlejede også almindelige cykler i kortere eller længere tid.

C.L.E. var i en årrække passivt medlem af den lokale cykelklub, og var af og til med ved cykelløb som såkaldt flyvende kontrol (på motorcykel) ude på landevejene.

KUREER Sidevogn 1942.

Kort tid efter den tyske besættelse af Danmark i april 1940 lavede C.L.E. en smart torpedoformet sidevogn til sin cykel, så hans handicappede søn kunne komme med, når familien skulle på udflugt. Ligeledes lavede han en trehjulet cykel af et pigecykelstel, til samme søn til lokal transport rundt i byen.

Den tyske besættelse af Danmark under 2.verdenskrig var slem for mange, ikke mindst for dem der var afhængig af et transportmiddel, og det var størstedelen af den danske befolkning. Privat bilkørsel blev først ramt af restriktioner, derefter offentlig bus-og togtrafik der efter et stykke tid reduceredes voldsomt, hvorefter den næsten ophørte. Det var nogenlunde tåleligt for dem der havde fået anskaffet sig en ny cykel eller havde fået renoveret deres cykel i begyndelsen af krigen, de havde dog rimeligt gode dæk og slanger. Dem der var nødt til at cykle en del, måtte i mange tilfælde skaffe sig dæk og slanger på uhæderlig vis, eller affinde sig med træhjul der var monteret på cykelfælgen med et sindrigt fjedersystem.

For at beskytte træet lidt og give hjulet lidt større skridsikkerhed var hjulet beslået med et næsten nedslidt dæk. Slangere blev erstattet med af tovværk, eller halm bundet sammen som tov. Det værste var dog gamle cykelslanger fyldt med slagteriaffald. Værst var det nok fra 1942 til omkring 1946 hvorefter forsyningssituationen bedredes.

Da det i samme periode satte ind med strenge vintre med megen frost og sne, handlede han også med kælke og ski med tilbehør.

Jo-e, han gjorde sit til, at folk kunne holde sig i rimelig god fysisk form, idet brugen af mange af de førnævnte ting var god motion for både krop og sjæl.

C. L. E. var medlem af Centralforeningen af Danske Cykelhandlere, og fra omkring 1945 og nogle år frem bestyrelsesmedlem i Sydsjællands Cykelhandlerforening.

I 1954 kom C.L.E. ud for en alvorlig trafikulykke der medførte et par brækkede ribben og en punkteret lunge og et hospitalsophold på et års tid, og han kom sig aldrig rigtig over det, men genoptog dog efter bedste evne sin daglige dont. Under C.L.E.s fravær bestyredes gesjæften af hans ældste af de 4 sønner, Carl-Johan, som havde været med i firmaet i mange år, og var udset til at køre det videre. Efter ulykken havde C-J faktisk overtaget køreskolen.

Efter A.P.s død i 1938 var C.L.E. som den ældste af hans 4 søskende, udset til at være vicevært i ejendommen som han forsøgte at bestride på bedste måde, og havde vel også fået en vis indsigt i det af hans far.

3.Generation

Efter C.L.Egerrups død i 1969, førte Carl-Johan Egerrup, der var og forblev ugift og barnløs, firmaet videre indtil der kom en afklaring på arveforholdene, ikke blot vedrørende firmaet KUREER, men også ejendommen.

C.L.E.s søskende ønskede at sælge ejendommen, og kun C-J.E. var interesseret i cykelfirmaet. Der meldte sig ret hurtigt en interesseret køber til ejendommen og der indledtes handelsforhandlinger, men C.L.E.s hustru døde et halvt år senere, og hun var jo også arveberettiget, og hun var enig i, at C-J.E overtog firmaet KUREER.

Opgørelserne over firmaets aktiver og passiver var næsten på plads, men forsinkedes lidt af hustruens død. Forhandlingerne med ejendommens købers repræsentant, faldt ret hurtigt på plads, og C-J.E. fik indføjjet en klausul om, at han kunne fortsætte i de faciliteter han p.t. disponerede over så længe han ønskede, og til samme leje, og klausulen skulle respekteres ved evt. videresalg. Der skete ikke ret mange ændringer i firmaet eller lokaliteterne i hans tid, men omsætningen gav ham dog mulighed for at eksistere rimeligt godt. Det var hans ønske at butik og værksted blev overdraget til Cykelmuseet i Glumsø.

Poul Egerrup.

Kilder: Poul Egerrup – Haslev Avis – DCKMs arkiv.
Peder Johansen